[1971 டிசம்பர் 10

***226 வினா—திரு. அ. சின்னசாமி:** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வானொலியில் தீண்டாமை பற்றி அறவுரைப் பகுதியில் ஒலிபரப்பும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, தீண்டாமை என்பது சமுதாயத்தில் புரையோடிப்போன புண்போன்றது. அதை வானொலி மூலமும் பிரச்சாரம் மூலமும் ஆற்றமுடியும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குப் பல கோணங்களிலே பல திட்டங்களை அரசாங்கம் அமுல்செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் சமூகநலக் கூடங்களை அமைத்து மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களைப் பிரச்சாரம் செய்துவருகிறார்கள். பஜனைகள் மூலமாக தெளிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் இரண்டறக் கலந்து பழகுவதற்கு ஏற்றவகையில் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. சமூக நலப் பணியாளர்கள் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து பணியாற்ற வழி செய்யப்படுகின்றது. நல்ல முறையிலே இடங்களைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதற்கு நான் முதலிலேயே கூறியபடி வானொலிப் பெட்டிகள் பரிசாக அளிக்கப்படுகின்றன. மேலும் மேலும் அவர்கள் நல்லமுறையிலே முன்னேறுவதற்கும், பொருளாதார ஏற்றம் பெறுவதற்கும் நல்ல திட்டங்களை அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அனைவரும் தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்ற முறையிலே மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமே தவிர கட்டாயமாக மனத்திலே அந்த மாற்றத்தைப் புகுத்தமுடியாது என்பதை அனுபவ ரீதியாக நாங்கள் [illegible]க்கிறோம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: May I know whether there is any place in Tamil Nadu where untouchability is practised and whether any complaints of untouchability in any place in Tamil Nadu have been received?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எல்லா மாவட்டங்களிலும் உண்டு. புகார்கள் தேவையென்றால் அதைக் கணக்கிட்டுத் தருவதற்கும் என்னால் முடியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இளையபெருமாள் கமிட்டி அறிக்கையில் தீண்டாமையைப் போக்குவதற்கு பல விவரங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே தீண்டாமையை அனுஷ்டிக்கக்கூடியவர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பேரின்மீதாவது சட்டப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசுக்கு ஆலோசனை உண்டா? முன்பெல்லாம் அக்ரஹாரம் என்றும் சேரிகள் என்றும் தனித்தனியாக இருந்தது. அதையெல்லாம் மாற்றி ஊரின் ஒரு பகுதியிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வாழக்கூடிய பகுதியையும் சேர்ப்பதற்கு செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இளையபெருமாள் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளின்பேரில்தான் முதலில் தாலுகாவாரியாகக் குழுக்களும், மாவட்ட

1971 டிசம்பர் 10]

வாரியாகக் குழுக்களும் அமைத்து தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தாலுகாக் குழுக்களில் பிர்க்காக்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அங்கம் வகிக்கிருர்கள். அதற்கு தாசில்தாரோ அல்லது ஸ்பெஷல் தாசில்தாரோ தலைமை தாங்குகிருர். துணை போலிஸ் அதிகாரி அவர்களுக்குத் துணையாக இருப்பார். எந்த இடத்திலே தீண்டாமை காட்டப்பட்டது என்று புகார்வந்தாலும் அந்த உறுப்பினர்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்று அறிந்துவந்து அப்படி நடைபெற்றதா என்று பார்த்து அதை போலிஸ் அதிகாரிக்குச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். சில வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு தகுந்த சாட்சியங்கள் இல்லாததால் விடப்பட்டிருக்கின்றன. சாட்சியங்களை மறைக்க முயற்சி செய்தாலும் அதையும் இந்தக் குழு கவனிக்கும். தீண்டாமை அனுஷ்டித்தால் முதலிலே 50 ரூபாய் அபராதம் அதைக் கட்டத் தவறினுல் 6 மாதம் கடுங்காவல் என்று இருந்தது. தமிழக அரசு இப்பொழுது முதன்முறையாகச் செய்யக்கூடிய குற்றமாக இருந்தால் கட்டாயம் 50 ரூபாய் அபராதம் கட்டாயம் 3 மாதம் கடுங்காவல் என்று மாற்றியமைத்து இருக்கிறது. இரண்டாவது முறையாக செய்தால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்றும் 6 மாதக் கடுங்காவல் என்றும் மூன்ருவது முறையாகச் செய்தால் 1 ஆண்டுக் கடுங்காவல் என்றும் 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்றும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்கப்படுகிருர்கள். மேலும் மேலும் அப்படிப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்யக் கூடாது என்று குழுக்களே தீவிரமான பிரச்சாரம் செய்வதற்குத் துணைபுரிகின்றன. இளையபெருமாள் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை ஏற்றுத் தேவையானவற்றையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்துகொண்டு வருகிறது.

திரு. என். இராஜாங்கம்: சபாநாயகரவர்களே, தெரியாதவர்களிடத்திலே தீண்டாமையைப்பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்ய நம்மால் முடியும், ஓரளவு சிறுகச் சிறுகவாவது முடியும். ஆனல் தெரிந்தவர்கள் உள்ள இடங்களில், கல்விக் கூடங்களில், மாணவர் விடுதிகளில் முக்கியமாக விஷயம் அறிந்த வட்டாரங்களில் இந்த தீண்டாமை உலவுகிறதே. இப்படிப்பட்ட இடங்களைப்பற்றி அரசாங்கம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? மேலும் இவ்வாறு நடக்காதபடி அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: தெரிந்தவர்கள் செய்தாலும், தெரியாதவர்கள் செய்தாலும் அரசாங்கம் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்தே தீரும். ஆனல் கடித்த பாம்புதான் விஷத்தைக் கக்க வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் தீண்டாமையைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிருர்கள். தீண்டாமை என்று கூறும் உயர்ந்த ஜாதி மக்களே அதைக் கூடாது என்று சொல்லுகிற நிலை வருகிறவரையில் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்னை இருந்தே தீரும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீண்டாமை சமுதாயத்திலே அந்தஸ்து பெற்றவர்கள், அதிகாரத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள், இன்னும் உயர்ந்தவர்களிடத்தில் அகலுவதாக இல்லை. ஆகவே, இந்த ஆமையை விரட்ட கிராமங்களில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படும் நோக்தில், ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள் தேர்தல் சமயத்திலே அவர்களுக்குத் தனி இடங்கள் ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள்

போன்றவைகளுக்கு ஒதுக்கி அந்தஸ்திலே உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : உயர்ந்த அந்தஸ்திலே இருப்ப வர்கள், அல்லது தாழ்ந்த அந்தஸ்திலே இருப்பவர்கள் என்று தாரதம்மியம் பார்த்து தீண்டாமை இருக்கவில்லை. நீண்டகாலமாக மாச்சர்ய உணர்வுகளால அவரவர் உள்ளத்தில் இருக்கிறது. அது காலப்போக்கில்தான் மாறவேண்டும். ஆகவே மனமாறுதல்தான் ஏற்றது என்று அரசு கருதுகிறது. அதன்மூலம் ஒழிக்க முடியுமே தவிர உயர் அந்தஸ்து தருவதாலோ சட்டப்படி தண்டனை தருவதாலோ மாற்றி அமைத்துவிட முடியாது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய இந்தத் தீண்டாதவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கும், மற்றவர்கள் வாழ் கின்ற இடங்களுக்கும் ஜாதியின் அடிப்படையில் பெயர்கள் இருக்கின்றன. தீண்டாதவர்கள் வாழ்கின்ற இடத்திற்கு கீழ்தெரு என்றும், தீண்டப்படு பவர்கள் வாழ்கின்ற இடத்திற்கு மேல்தெரு என்றும், பள்ளத்தெரு என்றும், பறத்தெரு என்றும் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. நாம் எத்தனை குழுக்கள் போட்டாலும், எத்தனைதான் ப்ராபகண்டா செய்தாலும், பிரச்சாரம் செய்தாலும்கூட இவைகளைப்போன்ற சிறிய விஷயங்கள் இன்னும் ஒழிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அந்த ரெஸ்பெக்டிவ் யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துக் களுக்குச் சொல்லி அந்தப் பெயர்களை மாற்றி நல்ல பெயர்களை வைக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஜாதிப் பெயர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று அரசு கருதுகிறது என்று சொன்னாலும் நடைமுறையில் இன் றைக்கு கிழத்தெரு, மேலத்தெரு, பள்ளத்தெரு, பறத்தெரு என்று மட்டுமல்ல, செட்டியார் தெரு, முதலியார் தெரு, வாணியர் தெரு என்ற வகையிலும் இருக் கின்றன. அவரவர்கள் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தோடு சேர்ந்து வாழ தமிழகத் திலிருப்பவர்கள் பழக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த ஜாதிப்பெயரை வைத்து அழைக்கும் முறையிருக்கிறது. இவைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் மாற வேண்டும். கட்டாயமாக மாற்றுகின்ற நிலை ஏற்பட்டால் சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக அரசு செயல்படுகிறது என்று தவறாக எண்ணக்கூடும் என்பதால் தான் அரசு இதையெல்லாம் மெல்ல, மெல்ல செய்ய வேண்டுமென்று கருது கிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, while replying to a supplementary question, the Hon. Minister has stated that still complaints are being received from almost all the districts of Tamil Nadu with regard to this serious problem. May I know many cases were actually brought to the notice of the Hon. Minister and in how many cases action was taken in a positive manner and culprits were punished ? Also, will the Government take more stringent steps to see that some persons are punished so that it may serve as a deterrent?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எத்தனை பேர்மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது, எத்தனைபேர் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்பது பற்றித் தனி யாகக் கேள்விகேட்டால் பொதுக்கணக்கு கொடுக்க முடியும். அந்தத் தண்டனையை இன்னும் கடுமையாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 50

ரூபாய், கட்டத்தவறினுல் 6 மாதம் என்று இருந்ததை 50 ரூபாய் கட்டாயமாக, கடைசித் தண்டனையாக 50 ரூபாய் என்று போட்டோம். 3 மாதம் கட்டாயம் கடுங்காவல்தர வேண்டும். 50 ரூபாய் வரையிலே என்று இருந்தால் 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று கூட வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எனவே கட்டாயமாக 50 ரூபாய் என்று ஆக்கினேம். 6 மாதம் வரையிலே என்று கடுங்காவல் இருந்தால் 1 மாதம் அல்லது ஒரு வாரம் அல்லது கடுங்காவலேகூட இல்லாமல் இருந்தது. ஆனுல் கட்டாயமாக முதல் தவறுக்கு 3 மாதம் தண்டனை, கட்டாயமாக 50 ரூபாய் அவர்களுக்குத் தண்டனை என்று கட்டாயப்படுத்தும் அளவில் சற்றுக் கடுமையாக இன்றைக்குத் தமிழக அரசு மத்திய அரசின் வேண்டுகோளோடு மாற்றியமைத்திருக்கிறது. கணக்குகள் நிறைய இருக்கின்றன. சாட்சிகள் போதுமானவைகளாகக் கிடைப்பது இல்லை. புகார் கொடுக்கப்படும் நேரத்தில் வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. சாட்சிகள் முதலிலே கூறுகிருர்கள், ஆமாம் பார்த்தேன் என்று. வழக்கைப் பரிசிலனை செய்யும்பொழுது சாட்சிகள் மிரட்டப்படுகிருர்கள், எனவே வருவதில்லை. எனவே நியாயமான வழக்கமாக இருந்தால்கூட நிரூபிக்கப்படாத காரணத்தால் பல வழக்குகள் விடுபட்டுப் போகின்றன. அத்தனையையும் மீறி நிரூபிக்கப்பட்டால் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களில் ஐயர், கவுண்டர், முதலியார் என்ற ஜாதிகளைப்போல் பறையர், பள்ளர், சக்கிலியர் என்ற இந்த மூன்று பேரும் ஒருவருக்கொருவர் சாப்பிடுவதில்லை, தொடுவதில்லை. எனவே இவர்களுக்கு ஏதாவது தனியாக பிரச்சாரம் செய்ய வழிவகை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தீண்டாமை எந்த ஜாதியில், எந்தப் பெயர்களில் இருந்தாலும், யார்யார் மத்தியிலேயிருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தை அங்கே அமல்படுத்த முடியும்.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களில் ஜாதிக்கு ஒரு கோயில், ஜாதிக்கு ஒரு குடிதண்ணீர்க்கிணறு என்று இருந்து அதிலே அரிசனங்கள் நுழைய, அரிசனங்கள் குடிநீர் எடுக்க முடியாத நிலை இன்னும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கோயில்களையும், கிணறுகளையும் தேசியச் சொத்தாக அறிவித்து அங்கே எல்லோரும் எந்தநேரத்திலும் செல்லலாம், குடிதண்ணீர் எடுக்கலாம் என்ற அறிவிப்பைச் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சட்டப்படி யாரையும் ஒரு பொதுக் குளத்திலோ, கிணற்றிலோ தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது என்றோ, ஆலயங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது என்றோ தடுக்கக்கூடாது என்று இப்பொழுதும் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள் இருக்கிருர்கள். மீறுபவர்கள்மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை தரப்படுகிறது. எனவே சட்டத்தின் மூலம் வெற்றி காணவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. சட்டம்போட்டும் இன்னும் பல இடங்களில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாமலும் ஆலயங்களுக்குச் செல்ல முடியாமலும், பொது வீதிகளிலே நடக்க முடியாமலும் பல தடைகள் உயர்ந்த ஜாதி மக்களால் இன்றைக்கு நடத்தப்பட்டு வருகிறது.